

Майка учителка на всички майки - земни,
изправена пред неравна жестока, скрита борба
срещу пипалата лепкави на стоглавата злина -
обсебила земната гръд, душата, дъха на любовта ѝ,
сееща в човека завист, алчност, злоба и безчестие..
Неравна борба - мисия на всяка Богиня Земна!
А в деня на раждането ѝ фанфари златни да ечат
за празници стодневни в космичните предели
невидими, прозрачни, за човешката душа и очите
втренчени за неразгаданата загадка тъй жадни..

Богиньо Земна и целуната те Слънчевата майка -
обля те! И ти пламна със собствена светлина -
Светица в паметта човешка за всички земни времена!
Лъчезарна - недосегаема от земното високомерие..
И суетната вис подчинена снижи се и пламна
в скафандър невидим, кораб космичен, карета неземна
за избран страдалец - покровител - капитан,
жена с мисия Светец! Богиня земна! Светица!

И ти единствена узнаваш, че властта е болка-ценна!
И виждаш ясно и със затворени очи световния филм
на екрана преследващ мисълта ти по-ярко от всичко!
И кому изповядваш тихо болезнените поражения,
изповеди, послания до теб, ако не на нашия баща?!,
който блажен, невидим се шири в небесните предели!
А ти очакваш непрестанно да сподели своята мечта
да изпрати мечта си космичен и да победиш с един замах
злобата на злостта. Кротка в краката му да се строполи
да моли за прошка... Да полива с лейка заран човеците-цветя...

Той те чува, но жадува трептенията на твоите терзания
да ослепят с яркост безмилостната, злъчна тъмнина
обгърнала божиите му владения от безверие и хули -
изпаряваща се земна грамада - все по напластяваща се
над плещите му планина.. Еверест само може да завижда
на подобна извънземна греховна висина!..

И плават в галактиката млечна - планетите лебеди златни
сред езеро платинено бяло в окото всевиждащо на Сътворителя-
Създател с пръст път напътстващ на Богиня Земна и нейните дела,
а на земният ни език прост, прастар и омъдрял безумно: